

Že pozabljeni igri

Med igrami, ki smo se jih igrali v času mojega otroštva, naj opišem dve – vodenje obroča s paličico ali vilicami in pastirsko igro *kotitev teleta*.

Pri prvi igri smo si morali priskrbeti obroč. Dobili smo ga od starega sesutega škafa ali soda. Igra je bila preprosta. Tekmovalca sta morala obroč kotaliti čim dlje z vilicami ali s paličico brez pomoči druge roke. Zmagovalec je bil tisti, ki je prvi brez napak in z eno roko prekotalil daljšo pot. Vodenje obroča s paličico je bilo bolj zanimivo kot vodenje z vilicami. Če je bil teren bolj raven, je bila igra preprostejša in lažja. Po bolj razgibanem terenu pa je bilo treba obroč zadrževati, da ne bi pobegnil.

Pri paši živine se je marsikaj dogajalo. Prijetno je bilo sedeti ob ognju, še bolj pa takrat, ko so se v žerjavici spekli krompir, koruza in še marsikaj. Ko pa je še žerjavica nehala tleti, je med pastirji pogosto potekala igra *kotitev teleta*. Starejši pastir se je postavil »na vse štiri«. Najmanjši pastirček pa se mu je postavil med noge tako, da je njegova glava gledala izpod zadnjice starejšega pastirja, ki je bil »na vseh štirih«. Nato je prišel živinozdravnik, si skrivaj namazal roko z ogljem in prijel »pastirčka telička« za glavo. S tako namazanimi rokami ga je

še večkrat poprijel, da je bila glava še bolj črna, in ga vlekel izpod starejšega pastirja. Porod je bil vsekakor uspešen. Pastirček pa ni vedel, da ima obraz ves črn in se je smejal skupaj z drugimi pastirji. Po zabavi je »pastirček teliček« nevede, kako črn obraz ima, vesel odšel domov, za črn obraz pa je bil doma še posebej »nagrajen«.

*Igra z obročem,
last Nine Zupančič*